

אליל הזמר מספר על אהבותיו והרפתקותיו המיניות בארץ ובחול

המיזמוזדיקה של אליל הנוער

לנערות המדרגות את מיצעדי הפזמונים, אומר השם איתן מסורי הרבה. הגבר התימני בן ה-32, בעל פני התינוק, לבוש תמיד בהידור, כשפניו מגולחות למשעי. הוא מושך תשומת-לב בכל מקום שאליו הוא מגיע, ולו רק מפני שבכל פעם תלויה על זרועו חתיכה אחרת. איתן אינו נוהג לשבת בבתי-הקפה הבהמיים, אבל הוא אוהב „לראות ולהראות“.

בערבים הוא מסתובב באזורי-הבילוי, בין רחוב ירמיהו לרחוב ירדני-הסירה. איתן הוא איש-לילה, ואוהב-בילויים מושבע. ההצלחה לא באה לו בן-לילה. עבר זמן רב עד שהגיע למעמדו הנוכחי כזמר מצליח.

לפני הצבא הוא ניסה כוחו בלהקת-קצב, שנקראה „שחור ולבן“. בצבא שירת כנגן בתזמורת היל-האוור. אחרי שהשתחרר ניסה כוחו כזמר, ללא הצלחה יתירה, ולכן החליט לעבוד כפסנתרן המלווה אמנים במועדוני-לילה, ואף הופיע באולמי-חגונות.

לפני שלוש שנים זה קרה: איתן עלה על דרך-המלך של ההצלחה. הוא הקליט שיר שנקרא „בוקר של תיקווה“, ותיקוותו התגשמה. השיר הפך להיט, שאחריו באה רשימה ארוכה של להיטים. מקומו של איתן הפך איתן בדירוגי מיצעדי-הפזמונים. בעיקבות הצלחתו שכר איתן דירת-רווקים בשיכון למ"ד, ובנה לעצמו תדמית של דון-ז'ואן.

איתן נוהג במכונית מדגם „פונטיאק“, לבוש תמיד במילה האחרונה של האופנה, וטוען שבחורות משתגעות אחריו. יש לו זיעה טובה מאוד על עצמו, והוא טוען שהוא „סמל-מין“.

הרי סיפורו האישי:

עם המבוגרות יותר, בנות ה-30, אני מקיים יחסי-מין, אך זה לא אותו הדבר כי הצעירות, לדעתי, טובות יותר. בגלל שאני מוקף בנשים, הלשונות הרעות מלחשות, שזה כיסוי למה שאני באמת. הלשונות הרעות טוענות שאני הומוריסטסואל, מטורף על גברים. תגובתי — בחילה! זהו שקר וכזב. אני רק בעניין של נשים, ורק הן מסוגלות לי-עורר בי התרגשות מינית. אני מהמר על שיטת דפוקוורוק, זה מכניס יותר עניין לכל העסק, והטעם הטוב הרענן נשאר תמיד.

גם יודעת שאני לא נאמן לה. אני מספר לה שאני עם אחרות, ואני מתאר לעצמי מי שבוודאי איכפת לה שכל זה קורה, אך היא יודעת שאת אופיי לא ניתן לשנות.

הצעירות

טובות יותר

הנערות שאיתי הן תמיד יפות ורבות, אני אוהב אותן כמה שיותר צעירות, גם בגיל 14. אני אוהב פרי בוטר

כזמר מצליח, אלא גם כנער-שעשועים ופלייבוי אמיתי, שכבוד גדול לבחורה להיות איתו במיטה. אני גאה בכך עד כדי כך, שעל דלת ביתי השכור, בשיכון ל' בתל-אביב, כתוב: איתן מסורי — פלייבוי — דון-ז'ואן.

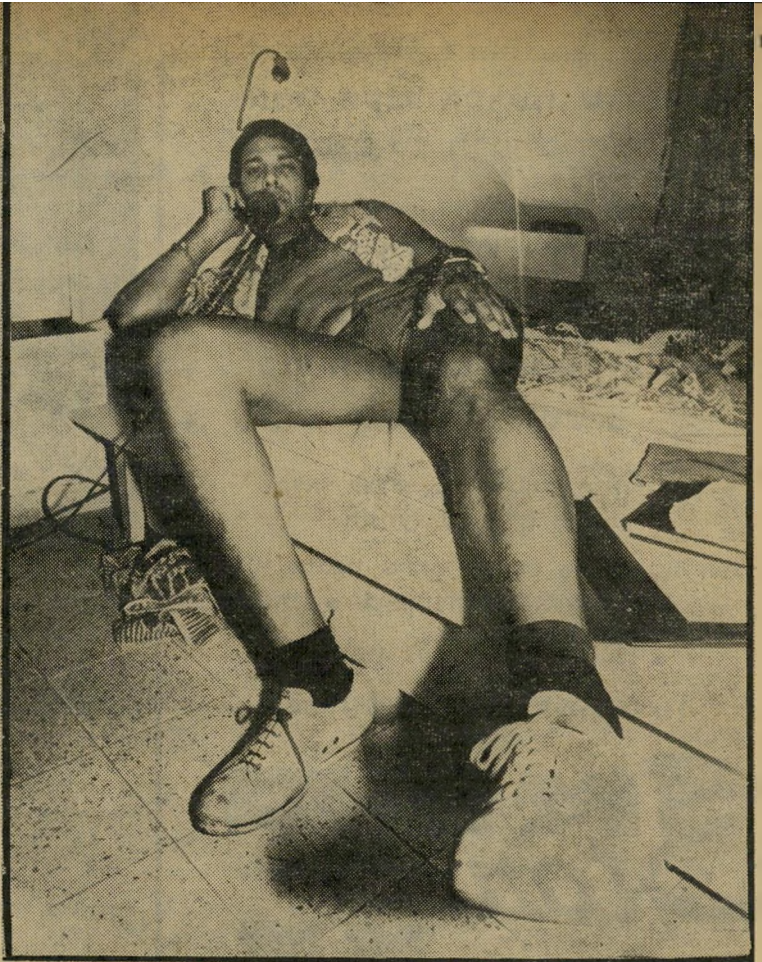
כן, יש לי אורח חיים זוהר, אני אורח בבירה בכל מקום, לבוש יפה, עם נערה יפה. אבל אני לא יכול להיות נאמן לאשה אחת. לכן לא הצליחו חיי הנישואין שלי לשרת, שהיא זמרת נהדרת והיום היא נשואה לשחקן יוסי ברק. היינו יחד במשך חצי שנה, וזה הרבה

אני המאהב הטוב ביותר במיזמוזדיקה התיכון. כל שבע שעות אני מחליף בחורה, ואני מספק את כולן על הצד הטוב ביותר.

פני הילד שלי מושכות אותן. כל הנערות נדלקות עלי, ואני לא צריך יותר מכך. אני נענה, ומה שקורה לאחר מכן ברור בהחלט. ואני מנצל זאת עד תום. כשאני אומר לנערה מסוימת שאני בן 32, היא פשוט לא מאמינה לי, וזה לא חשוב לה. מספיק לה להיות איתי במיטה, ואחר כך לספר לחברותיה שהיא קיימה יחסי-מין עם איתן מסורי.

אני יכול להיות ללא מין, המין מספק לי אנרגיה עצומה, ועוד לי למצות את כישרוני. ללא מין לא אוכל ליצור את המוסיקה שלי, אך גם להיפך: ללא המוסיקה, לא אוכל לקיים יחסי-מין. דבר אחד משלים את השני, ואפילו הדבקתי לעצמי כינוי משעשע: איש המיזמוזדיקה.

אני לא יכול להיות צמוד לאשה אחת, אני חייב להחליף אותן כל הזמן, לח-דש, לגוון, להזכיר לעצמי את עלומי ולי-הוכיח שאני אכן בצמרת — לא רק

זאת איתן מסורי

איתן מסורי בין החתיכות בבאר בברדין „כל הנערות נדלקות עלי“

אחרי ליל מישגלים ארוך וסוער אני ניגוח ויכול ליצור את היצירות שלי, שתמיד יש להן השלכות למה שעבר עלי קודם. בשירי כבי את האור ילדונת אני מזכיר את האור העוטף כשמיכה אותי ואת הילדונת, אולם האמת היא ש-לא התושך ולא האור משנים אצלי את מצב המין. בכל מצב הוא טוב.

שעדיין לא בשל, אך עם הצעירות מאוד אני רק מתעלס, נשיקות לוחשות בכל מקום ומימוזים לוחטים בכל חלקי הר-גוף, וזהו. אני לא מגיע איתן עד הסוף הטוב. אני אוהב את התום שבהן, אך גם את הפראיות הילדותיות ואת הברק בעיניהם. עם בנות 17 ומעלה אני גם נכנס למיטה, ואיתן זה עד הסוף. גם

אצלי אהבתי אותה, אחרי שהיכרנו בי-חוף הים, אך בגלל אופיי לא יכולנו להמשיך להיות יחד הרבה זמן. הרגשתי לחוץ מאוד מבחינת היחסים בינינו, ולכן התגרשנו. גם היום יש לי חברה — רחל בן עזרא. פצצה בלונדית, ואנו יחד-ולא-יחד במשך חצי השנה האחרונה. רחל יודעת שכרגע אני אוהב אותה, אך היא

מסורי בברדין „סמל מין“